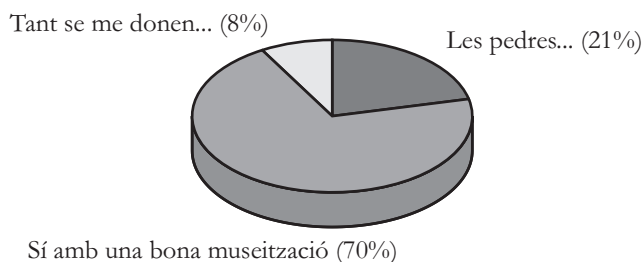


A casa nostra, a diferència d'altres països d'Europa, la llei limita molt les reconstruccions arqueològiques.

Pregunta:

És científicament rigorós reconstruir un jaciment arqueològic per fer-lo més atractiu?

- Les pedres han de quedar tal com s'han trobat.: 21,4 %
- Sí amb una bona museïtzació: 70,1 %
- Tant se me donen fan les pedres. L'Administració té necessitats més urgents per atendre: 8,3 %



1. Plantegeu blanc o negre. El tema té molts matisos. Ni s'ha de reconstruir tot ni tots els jaciments, ni s'han de deixar a pedra nua. Una bona planificació per períodes i territoris és imprescindible per no sortir-se de mare i fer disneyworld pertot. D'altra banda, la reconstrucció és en si mateixa una font important de coneixement experimental en l'arqueologia. La reconstrucció (controlada) és un recurs divulgatiu de primer ordre per als usuaris dels jaciments, sobretot per al públic escolar

2. Sobre la reconstrucció arqueològica potser es pot aplicar aquella dita sobre la traducció que diu que ha de ser al peu de la lletra (=tal com s'han trobat) fins on sigui possible i lliure (=museïtzació...) fins on sigui necessari. Ho dic perquè només puc clicar una resposta.

3. Una bona reconstrucció, ni que fóra en cartró pedra, o tal vegada una realitat virtual, ajudaria que el públic en general incrementi el seu interès, però remenar massa les pedres pot comportar dificultats serioses en interpretacions i estudis posteriors.

4. Falta una opció que permeti bones reconstruccions, com la de la Ciutadella de Calafell...

5. Crec que és una qüestió difícil d'opinar. Segurament entre els professionals hi ha diferents escoles. No em desagrada una certa reconstrucció sempre que quedi ben clara la línia divisòria entre original i reconstruït, com per exemple alguna

casa de la Neàpolis a Empúries o la part de la primitiva muralla de Bàrcino, vista des de l'interior del subsòl.

6. Crec que s'ha de facilitar la lectura visual d'un jaciment. Cada cas requereix un estudi individual, però si tenim documentació o podem facilitar la comprensió amb quatre punts clau intervenint en el jaciment, sense alterar l'original, crec que podria ser adient, junt amb una bona museïtzació amb bones il·lustracions.

7. No tinc criteri per opinar sobre la qüestió, ja que no sóc expert, però sí per denunciar TV3 per la seva absoluta manca de sensibilitat envers el nostre patrimoni. No emeten cap documental sobre la nostra immensa herència; no els interessa per res, només fan "programets" per "queques" i iaies i molt futbol. El patrimoni es perd de mica en mica i la nostra tele nacional passa.

8. Però això no vol dir que s'hi afegeixen elements (maquetes, reconstruccions, etc.) que facin més entenedor l'entorn.

9. Els jaciments un cop excavats i estudiats han de poder reflectir la realitat del moment amb una bona museïtzació. El públic en general en podrà gaudir si som capaços de presentar-ho de la manera més didàctica possible, sense caure en infantilismes.

10. Es tracta d'un si condicional, és a dir, no sempre, És bo que hi hagi alguns jaciments reconstruïts per fer l'arqueologia més atractiva, però tan sols uns quants. Si nó acabaríem competint per ser el Port Aventura de cada comarca. Cal un mínim acondicionament i certa informació per al visitant. Les pedres per si soles ja tenen encant

11. Jo diria que també depèn del nivell d'investigació del jaciment i del seu interès i de la seva "capacitat" d'oferir al ciutadà informació sobre la inversió en el projecte i manteniment de la museïtzació.

12. És molt difícil opinar fins a quin grau es pot reconstruir un jaciment arqueològic, però crec que és més atractiu i, per tant, divulgatiu fer una reconstrucció respectuosa i ben documentada. Em resulta força sorprenent la tercera proposta, encara que m'imagino que hi ha d'haver gent per tot.

13. L'arqueologia no és una exclusiva dels arqueòlegs i fins ara pocs casos han aconseguit arribar al públic en general. A banda d'Empúries la plaça del Rei (BCN), els únics jaciments que funcionen són els reconstruïts, com per exemple Alorda Park, l'amfiteatre de Tarragona, etc. Els arqueòlegs sovint som més papistes que el papa.

14. Com a arqueòleg, considero que calen bones reconstruccions i musealitzacions de jaciments, per tal de fer molt més comprensiu el nostre treball de cara a la resta de la societat, així com també convertir els jaciments en veritables eines didàctiques

15. Cal ser científicament rigorós, però alhora no serveix de gran cosa un patrimoni que només quatre volem preservar perquè som els únics que sabem interpretar-lo. Les reconstruccions que no interfereixen ni amaguen les restes trobades aconsegueixen el propòsit de ser rigoroses, però també de fer-les aclaridores a la població; cosa que, de retruc, fa guanyar "adeptes" a la preservació del patrimoni.

16. El patrimoni arqueològic (i cultural en general) és de i per a la societat. És responsabilitat dels professionals de l'arqueologia estudiar-lo, mostrar-lo i difondre'l amb fidedignitat, ànim pedagògic i sensibilitzador

17. Sí, tot aplicant uns criteris raonables i raonats en funció de les necessitats del jaciment. En aquest sentit les cartes internacionals de conservació-restauració

estableixen una sèrie de criteris aplicables molt vàlids. La tasca de l'arqueòleg i/o museòleg, juntament amb el tècnic de conservació-restauració, és establir els límits d'aquesta reconstrucció en funció del rigor científic i de les necessitats del discurs expositiu.

18. La reconstrucció feta amb uns bons criteris, és a dir, mitjançant un rigorós estudi arqueològic i arquitectònic al darrere, pot ser molt beneficiosa per a la conservació dels jaciments. Cal, però, estudiar cada cas individualment i no fer una generalització.